

ския университетъ, отъ 1920 — професоръ по музикална психология въ Московската консерватория, авторка на много статии изъ областта на музикалната психология и фонетика.

Манголдъ, Карлъ Амандъ — Mangold, Carl Amand — виолонистъ и компонистъ, род. 8 окт. 1813 въ Дармщадт, умр. 5 авг. въ Оберстдорфъ, ученикъ на баща си и брата си, а после на Парижката консерватория при Бордони и Бертонъ; ржководитель на пѣвчески и музикални дружества въ Дармщадт („Моцартовото“ и др.). Творби: 2 симфонии, камерна музика, мжжки и смѣсени хорове, оратория „Авраамъ и Израелъ въ пустинята“, нѣколко кантати и други голѣми творения, между които премираната кантата „Мждростѣта на Мирза Шафи“ — за соли, хоръ и оркестъръ; оперитѣ: „Въглищарското момиче“, „Танхойзеръ“, „Гудрунъ“, „Трънената роза“. М. е популяренъ въ нѣмско съ своитѣ мжжки квартети.

Мандичевски, Евзебиусъ — Mandysewski, Eusebius — музикаленъ историкъ, род. 18 авг. 1857 въ Черновицъ, умр. 1930 въ Виена, ученикъ на Виенската консерватория на „Дружеството на приятелитѣ на музиката“ (Робертъ Фуксъ), архиваръ на сжщото дружество, и уредникъ на музея му, отъ 1897 професоръ по инструментация и история на музиката въ Виенската консерватория (по-късно 1912 — Музикална академия), ржководилъ пълното издание на Шубертовитѣ творения и това на Хайдновитѣ (при Брайткопфъ и Хертель) и довършилъ биографията на Хайдна, започната отъ К. Полъ.

Мандичъ, Йозипъ — Mandič, Josip — чехословашки държавенъ съветникъ и компонистъ, род. 1884 въ Триестъ, училъ въ Виена медицина и после — право, добилъ въ 906 докторска титла, и се отдалъ на адвокатура. 1915—19 живѣлъ въ Курихъ и Бърно, а отъ 1923 — адвокатствува въ Прага. Музикални занятия започналъ въ Загребъ — още 12-годишенъ — училъ хармония и контрапункъ при Х. Греднеръ въ Виенската консерватория, и инструментация при Р. Замрзла и К.

Б. Иракъ (Прага). Едва 12-годишенъ, издава въ Лайпцигъ (при Енгелмюлеръ) първия свой трудъ: „Хърватска меса“, последвана въ 1900 отъ кантата за соло, хоръ и оркестъръ. „Славянинъ и пѣсень“, свирена въ



Йозипъ Мандичъ

театра въ Триестъ, 1902 — операта „Петъръ Свачичъ“ (по случай 800 г. отъ смъртъта на последния хърватски кралъ), играна въ словинския театъръ въ Люблина, а по-късно и въ Триестъ. 1903 — печаталъ „Симфоническа сюита“, после „Импровизации за пиано“ (Прага), струненъ квартетъ (1927) — свиренъ отъ Зиковия квартетъ (Прага), оркестрова поема „Нощенъ лжтъ“ (свирена отъ Чешката филхармония и оперния оркестъръ въ Дрезденъ, подъ Бушъ). 3 симфонии — третата отъ които „трагическа“ — не довършена. Още за оркестъръ: скерцо и малка сюита (1932), духовъ квинтетъ (1931), трио-дивертиментъ и малка сюита за струненъ квартетъ (1932), а сжщо и три балади за сопранъ и оркестъръ.

Мандлъ, Рихардъ — Mandl, Richard — компонистъ, род. 9 май 1859 въ Просницъ (Австрия), умр. 1 apr. 1918 въ Виена, училъ въ Виенската консерватория и после при Делибъ въ Парижъ, писалъ: „Увертюра къмъ